

Kleine nieuwe wereld

Dra verzeilen wij in een wereld die het perverse midden houdt tussen 1984, Brave New World en Lord of the Flies. Dan wordt de keuze voor een bestaan, en de wijze waarop, die tussen de pest en de cholera, tussen de geïnfecteerden en geaffecteerden, zoals daar zijn Stefan Hertmans, weliswaar een begenadigd schrijver, maar je mag hem niet horen spreken. L'enfer c'est les autres, weet je wel, en je bent zelf ook al geen pretje.

Het is een keuze voor de kleinburgerlijkheid, waartoe wij allen bij voorbaat veroordeeld lijken. Een leven waarvan de scherpe kantjes af geveild zijn, waar besognes over rentes en gazononderhoud primeren. Betekenis en ervaring wordt bepaald door marktwerking, originele gedachten zijn verloren energie - of het zouden echt originele gedachten moeten zijn die niets met feitelijkheid te maken hebben maar die wel door het bewind van dat moment als wenselijk worden gezien. Of dan toch een waarlijk, oprecht leven, met heldere ogen en tranen in de storm. Maar daar is niemand klaar voor, ik allerminst.

Aanmodderen dan maar. En het hoofd buigen en de ogen sluiten en met was in de oren, vastgebonden aan een mast, naar mooie vrouwen kijken die de jouwe niet zullen zijn, en wat zou het ook, ze spreken niet dezelfde taal, toch niet tussen de lijntjes, en het weerwoord laten en het denken laten en het doen laten en het braaf knikken en klagen over de schapen die als mensen door het leven dartelen maar jij weet het echt. Ledigheid niet, leegheid.

Ere aan de techbros, de puberale gangster-wereldleiders, de kapitalisten, conformisten, alpha males, crypto-adepten, ramptoeristen, fundamentalisten van alle geurtjes, fanatici van alle kleurtjes. Zij leiden ons naar een prachtige, blinkende, goudvergulde, nieuwe kleine wereld.